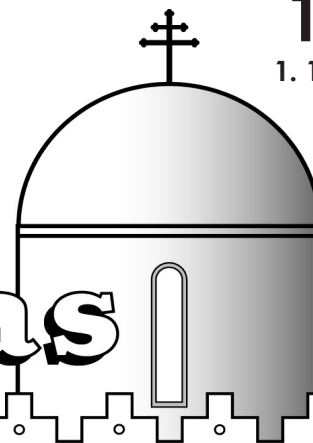

Modlitbový zápas

ROK 2011

*"Na tvojich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi!"*

Iz 62, 6 - 7

ČO TO ZNAMENÁ - CHVÁLIŤ BOHA 2.

Možno sa práve nachádzaš v neľahkej životnej situácii. Snažíš sa zúfalo pochopiť, prečo sa niečo také prihodilo práve tebe. Pokús sa prijat' vierou i rozumom, že fa Boh miluje, a že dopustil tieto okolnosti preto, že vie, že práve tebe môžu pomôcť k dobrému. Chváľ Ho za to, čo do tvojho života vložil, urob tak vedome s plnou účasťou rozumu.

Jedni manželia počuli hovoriť, že máme Bohu za všetko ďakovať. Už mesiace sa trápili nad svojou dcérou, ktorá bola hospitalizovaná na neurologickom oddelení ako beznádejný psychiatrický prípad. Žiadali veľa známych, aby sa modlili a sami tiež denne volali k Bohu, aby ich dcéru uzdravil. Ale jej stav sa nezmenil. Na výzvu, že majú za stav svojej dcéry Bohu poďakovať, najskôr reagovali rozčúlením a potom smútkom. „Veď to by bolo rúhanie“, hovorila matka, „keby sme Bohu ďakovali za niečo tak diabolského. Znamenalo by to, že ho obviňujeme, že našu

dcéru úmyselne trápi a mučí. To jednoducho nejde dohromady s predstavou nášho dobrého Nebeského Otca.“ „Nám sa to síce nezdá správne“, pripustil muž, „ale asi na tom niečo bude, keď to Boh vo svojom slove žiada.“ Matka sa bezmocne pozerala na manžela. „Ja naozaj neviem...“, povedala. „Veď nemáme čo stratiť“, dodal muž premýšľajúc, „čo keby sme sa predsa pokúsili?“ A tak obaja pokľakli. „Milý Bože“, začal muž, „vieme, že nás miluješ, a že miluješ našu dcéru omnoho viac ako my. Chceme Ti v tejto chvíli povedať, že Ti úplne dôverujeme. Veríme, že v živote našej dcéry obrátiš všetko na dobré, a preto Ti za túto jej chorobu ďakujeme. Ďakujeme Ti, že ju lekári nemôžu uzdraviť. Nerozumujeme tomu, ale Ty predsa vieš, čo robíš. Chválime Ťa, Pane, za Tvoju lásku k nám, za Tvoju múdrosť.“

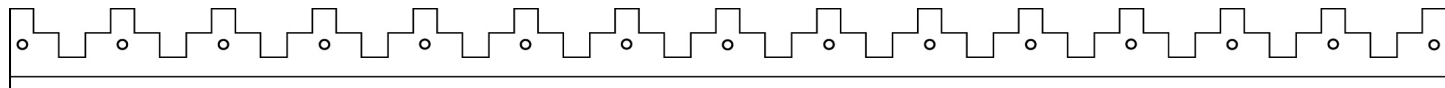
Čím dlhšie sa modlili, tým viac boli presvedčení, že Boh má s nimi tie najlepšie úmysly. Na druhý

deň ráno volal lekár, ktorý ošetroval dcéru: „Stav vašej dcéry sa viditeľne zlepšil, prosím, prídte ju navštíviť.“ V priebehu dvoch týždňov bola prepustená zdravá domov.

Chválenie Boha nie je žiaden patent, nie je to čarovná formulka, ktorá zaručuje úspech. Je to spôsob života, ktorý je v súlade s Božou vôľou. **Nechválime Boha za očakávané výsledky, ale za situáciu takú aká je.** Pokiaľ pri svojom chválení škúlime jedným okom po výsledku, sami seba klameme a môžeme si byť istí, že sa nestane nič, čo by našu situáciu zmenilo. Právě chválenie Boha spočíva v tom, že vidiac reálne okolnosti také, aké sú, celým srdcom prijmeme láskyplnú Božiu vôľu.

Základom našich chvál nie je to, čo čakáme v budúcnosti, ale naša viera v Božiu všemohúcnosť a lásku.

A teraz si to premietnime do konkrétneho života. Najskôr si vždycky odmaskujme tú situáciu, ktorá je pre nás zvlášť nepríjemná. Napríklad: Nieкто nám môže byť pohoršením alebo nás rozčuľuje. Môže ma dráždiť manžel, spolubrat, vedúca v práci alebo niektorá spolusestra, ktorá má určité povahové vlastnosti, kto-

rými „ma sústavne dráždi“. Môžeme sa modliť napríklad takto: „Milý Pane Bože, ja Ti ďakujem za túto sestru /tohto manžela, spolubrata, šéfa v práci/. Ďakujem Ti za to, že môžem s ňou (ním) žiť. Viem, že je to pre mňa najväčšie dobro. Ona (on) mi pomáha odmaskovávať moju biedu a sebalásku. Ja som ti za to ešte nikdy nepoďakovala. Ona je pre mňa predsa najcennejším poženáním, lebo mi pomáha oddeliť sa od starého človeka, ktorý je najväčšou prekážkou na ceste za Tebou. Ďakujem Ti a chválím Ťa za to, môj Bože.“ Skúsme to a uvidíme ten zázrak.

Alebo: Príde iný problém, napríklad som zlý na nejakú svoju povahovú vlastnosť, som uhovorený alebo mám iný zlozvyk. Zápasím s tým 20, 30, 40 rokov a nič, žiadny výsledok sa nekoná. Skúsme povedať: „Pane Bože, ja Ti ďakujem za svoju uhovorenosť, ďakujem Ti, že som taká, aká som, ďakujem Ti za tú svoju biedu, za každé pokorenie s tým spojené, ktoré ma chráni pred pýchou.“ A uvidíte ako sa Boh oslávi vo vašom živote.

Alebo ak máme napríklad vo zvyku polohlasne komentovať situáciu a byť na seba zlí, keď sa nám niečo nepodarí vykonať, keď niečo zabudneme. Pokúsme sa namiesto reptania povedať celým srdcom: „Pane, ďakujem Ti práve za to, že som na to zabudla, že sa mi to nepodarilo, ja Ti chcem i za to skutočne ďakovať. Keď prijímam z tvojej ruky dobré, chcem prijímať i zlé, veď si to zaslúžim za svoje nedbalosti, za svoje hriechy, že som s Tebou nepočítala, neprosila som Ťa o pomoc, o svetlo, o silu.“ A uvidíte, Pán Boh urobí zázrak a ukáže nám, že práve toto zdanlivé zlo

nám prinieslo veľké poženanie.

On vezme náš život do svojich rúk. A potom budeme naozaj žasnúť ako začne Boh meniť náš život.

Vedieť Bohu ďakovať tak, ako sa to modlíme v prefácii – vždy a všade, naozaj vždy a všade, nie iba niekedy a niekde, ale vždy a všade Pánu Bohu ďakovať a chváliť Ho.

Ďakujme mu a chváľme ho, a uvidíme, ako je Boh mocný, ako je dobrotivý a ako nás miluje!

Vaša redakcia

Čo chceš, aby som ti urobil?

Pán Ježiš pred pár rokmi uzdravil môjho brata z leukémie. Vďaka tejto chorobe sa obrátil on i celá jeho rodina, i my s mamou. Pred dvoma mesiacmi mu naraz napuchla noha, veľmi ho bolela a nemohol na ňu stupiť ani sa jej dotknúť. Diagnóza – rakovina kosti. Znova sa prebral z vlačnosti, rodina sa začala spoločne modliť sv. hodinky, ruženec, čítať Bibliu...Jedného dňa som sa modlila a prišla mi myšlienka: „Modli sa teraz za uzdravenie svojho brata.“ Najprv som si uvedomila Božiu prítomnosť, spomenula som si na vypočuté modlitby, zázraky, ktoré Boh urobil v našich životoch i tie, ktoré sa spomínajú vo Svätom Písme...a zrazu sa do môjho srdca vliala silná viera v Božiu všemohúcnosť. A potom istota, že sa Boh oslávi... Volala som k Bohu z celého srdca a vedela som, že ma počuje.

Lekári povedali, že to treba operovať. Brat sa začal chystať na operáciu. Pár dní predtým bol

doma sám, zapol si internet a na www.uogcc.org.ua našiel kázeň, kde sa hovorilo o slepom Bartimeovi ako volal za Pánom: „Ježišu, synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Mnohí ho okrikovali, aby mlčal, ale on ešte väčšmi kričal: „Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Keď ho Ježiš zavolať, odhodil plášť, vyskočil a šiel k Nemu. Ježiš sa ho spýtal: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ (Mk 10,46-52) Naraz brat vnímal, že to jeho sa Pán teraz pýta: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ skrže to slovo sa v tej chvíli otvoril Duchu Svätému, ktorý mu vliat veľkú vieru a začal z celého srdca volať: „Ježišu, zmiluj sa nado mnou! Ježišu, zmiluj sa nado mnou!“ A keď sa v ten deň vrátila jeho manželka z práce – už chodil – čo bolo predtým nemožné. Na druhý deň noha odpuchla a brat dokonca aj skákal, aby dokázal, že je všetko v poriadku. Lekár nemohol výjsť z údivu. Celá naša rodina chváli Pána za tento druhý veľký zázrak v živote môjho brata. Stalo sa tak, ako sa o tom píše v evanjeliu: „A Ježiš mu povedal: Choď, tvoja viera ťa uzdravila!“

O.

A kto je Ježiš...

Fric (Indonézia) prosil Boha o silu, keď sa na jeho hlavu zosypali údery. Islámski útočníci ho obstúpili a postupne bili po tvári. Jeden z nich sa zahnal veľkým nožom, aby sa zbavil kresťanského pastora. Keď sa ostrie prvý raz vrezalo do Frica, on mohol len zakričať: „Ježišu!“ Znovu a znovu ho bodali nožom a on vždy vykrikoval: „Ježišu!“ Útočníkov čoraz viac šokovalo, že tento pastor stále nezomiera. Potom islámski radi-

káli vyniesli z kostolíka lavičky, kazateľňu a podpálili ich. Dvaja z nich chytili Frica a hodili ho na horiace drevo. Spokojní so svojím skutkom utiekli. Fric toho veľa nepamätá, ale vie jedno – na jeho hlave nezhorel ani vlások. Onedlho po útoku priviezli Frica do najväčšej nemocnice v tej časti Indonézie, ale tam ho ako kresťana odmietli liečiť. Zaviezli ho do inej nemocnice, ale lekár povedal, že ak sa mu aj podarí prežiť túto noc, to poškodený mozog sa už vyliečiť nedá. Po dlhom liečení Fric slúži dnes v novom kostolíku. Na jeho prekvapenie jeden z tých mohamedánov, ktorí ho napadli, začal Frica hľadať len aby sa ho spýtal: „A kto je Ježiš?“

„Hlas mučeníkov“

Injekciu nebolo treba

Sestru R. v sobotu uštipla do čela muška, práve keď bola na dvore. O chvíľu už cítila prvé príznaky anafylaktického šoku (je to alergická reakcia, pri ktorej môže bez poskytnutia odbornej lekárskej pomoci nastať smrť za pár minút) – očervenela, začalo jej trpnuť celé telo, srdce zrýchlene biť... Rýchlo sme sa všetky zbehli a začali sa modliť za ňu „bojovku“. A pritom sme každá hneď v duchu robili pokánie z hriechov vo vzájomných vzťahoch (kde vznikli neporozumenia a pod.), aby mohol byť Kristus medzi nami. Jedna sestra sa medzi tým snažila dať sestre injekciu adrenalínu, ale nemohla otvoriť fľaštičku. Napätie. Sestra R. s vierou vzývala Ježišove meno a bola pripravená na všetko. V duchu dala všetky svoje hriechy Pánovi. O

chvíľu vraví: „Nedávajte mi tú injekciu, je mi lepšie. Od chvíle, kedy ste sa za mňa začali modliť bojovku som cítila, že to odchádza.“ A naozaj ten duch smrti celkom odišiel a my sme potom dlho oslavovali Pána spevom. Ďakujeme Bohu, že nás mal kto naučiť ako veriť a vzývať mocné meno Pána Ježiša v rôznych životných situáciách. Pred Jeho menom musí ustúpiť všetka temnota.

sestry

Odmietli zradiť Krista

„Opakujte spolu s nami“ – kričali vojaci kopajúc chlapcov do brucha a bijúc ich po tvári: „Aláh je boh a Mohamed jeho prorok! Hovorte!“ Štyria malí sudánski chlapci plakali a prosili, aby ich pustili k mame, ale odmietali opakovať slová, ktoré by im pomohli zachrániť sa, ale zároveň by znamenali zrieknuť sa kresťanstva. Červená krv stekala po ich čiernej koži, ale oni neopustili vieru v Krista. Starší chlapci sa na to dívali s hrôzou. Videli ako bojovníci islámu južného Sudánu ozbrojení mačetami pozabíjali ich rodiny. Teraz videli ako ich 4 kamarátov a príbuzných (najmladší mal iba 5 rokov) bili na smrť. Vojaci už prinútili každého chlapca ľahnúť si na žeravé uhlie prikazujúc im opakovať islámske vyznanie viery a tak sa pripojiť k islámu. Ani jeden chlapec nevyšloval tieto slová nedívajúc sa na strašnú bolesť.

„Hlas mučeníkov“

S odpustením je ľahšie

Stretla som svoju známu, ktorej nedávno auto zrazilo syna a veľmi ho dokaličilo. Pri rozhovore začala z bolesti a bezmocného hnevu preklínať toho, kto to urobil, takže sa jej v prvých minútach nedalo do toho vôbec vstúpiť. Nakoniec som jej s láskou a súcitom, ale jasne, povedala: „Nepreklínaj, lebo svojmu dieťaťu tým urobíš ešte horšie. Ratuj ho svojimi modlitbami. Odpros Pána Ježiša za svoje hriechy i za to, že si preklínala. Odpusť tomu človeku!“ Dala si povedať. O pár dní som ju stretla a bola ako vymenená: „Ako mi je teraz dobre, ľahko, akoby mi zo srdca spadlo niečo ťažké.“ A hoci bol chlapec veľmi zranený hlavne na nohe, predsa sa hlavný sval neroztrhol. S Bohom sa i najväčšie tragédie prežívajú ľahšie. Len On nám môže dať potrebnú silu a pokoj. Ide len o to, aby sme Mu my otvorili svoje srdce pokáním a vierou.

Hana

Nič dôležitejšie

Môj známy mi porozprával, čo sa stalo v jeho rodine. Je to smutné ale poučné...Raz prosil svojho neobráteného otca, aby šiel s ním na duchovné cvičenia. Ale otec s pohrdnutím ponuku odmietol: „Radšej pooberám orechy, ako by som mal strácať čas na akési duchovné cvičenia.“ A stalo sa nešťastie: spadol z orecha a silno sa udrel na hrudi. O nejaký čas sa na tom mieste urobil rakovinový nádor, na ktorý aj zomrel. Poučenie, ktoré z toho vyplýva: nič nie je dôleži-

tejšie ako Boh.

Mikuláš

Radšej pobožkám sľučku

„Pobožkám sľučku, ale za nič na svete sa nezrieknem svojej viery!“ zvolal pastor Tahir Ikbal z Pakistanu. Vojaci podvihli paralizovaného Tahira z invalidného vozíka a dali mu na šiju sľučku. Dnes spolu s Kristom voľne chodí po nebi...

„Hlas mučeníkov“

Potrat sa nekonal

V našom spoločenstve je bý-

valá alkoholička, ktorá sa úprimne obrátila, prestala piť, dokonca si „vymodlila“ dieťaťko, ktoré predtým nemohla donosiť. Teraz čaká druhé a celá rodina ju tlačí ísť na potrat. Vzpierala sa, ale vlastná mama jej dala peniaze a sugestívne jej prikázala ísť. M. je ešte v podstate novoobrátená a nie je zakorenená v Kristu, preto i napriek dobrej vôli nevydržala a zlomila sa. Zbalila veci a šla do nemocnice, hoci vedela, že je to zlé. My sme sa za ňu každý deň modlili v čase sv. hodinky a potom i počas dňa. A ako Boh zasiahol? Traja lekári jej odmietli urobiť potrat. Predpísali jej vitamíny a poslali ju domov. Potrat sa nekonal! Sláva Bohu! M. so slzami v očiach odprosila Pána Ježiša za svoju slabosť a my všetci sme chválili Pána za to,

ako nás hriešnikov milosrdne zachraňuje.

spoločenstvo z P.

Bez operácie

Mal som chronický zápal prínosových dutín a čakala ma operácia. Poprosil som o modlitbu priateľa, o ktorom viem, že to s Bohom myslí úprimne. On mi dal do ruky ruženec a povedal: „Modli sa, aj ja sa budem!“ A začalo sa to zlepšovať. Žiadna operácia sa nekonala. Aj v mojom živote sa toho veľa zmenilo. Uvedomil som si, že i týmto Pán v skutočnosti hľadal mňa.

Peter

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Modlite sa za konkrétne problémy vo farnosti, a to v jednote. Modlitbový zápas sa skladá:

1. Svätá hodina, ktorá je daná od 20⁰⁰ do 21⁰⁰. Modlia sa ju všetci členovia modlitbového zápasu. Odporúča sa, aby sa ju modlila každá kresťanská rodina spoločne doma. O 21⁰⁰ hod. dávajú kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny aj počas modlitbovej stráže je dôležité mať konkrétny úmysel, za ktorý

sa modlíť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nie je nič nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit, Panna Mária. Možno sa modliť sv. ruženec a iné cirkevné modlitby.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Každý by mal mať zoznam svojej modlitbovej skupiny.

Režim modlitieb

Takto vytvorené modlitbové skupiny na celom území Slovenska majú svoju modlitbovú stráž rozdelenú podľa krajov:

– bývalý Západoslovenský kraj od 1. do 10. dňa v mesiaci;
– bývalý Stredoslovenský kraj od 11. do 20. dňa v mesiaci;
– bývalý Východoslovenský kraj od 21. do 30. (31.) dňa v mesiaci.

Nie je nutné, ale odporúča sa: Pred 10-dennou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za zastavenie šírenia siekt v okolí a pod.). Môže sa ľahšie určiť, ak je viac návrhov. Po skončení 10-dennej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7. 1997, Žilina)
Modlitbový zápas chce podporovať Evanjelizáciu 2000, vyhlásenú sv. Otcami i našimi biskupmi 13.5.1997 v Nitre a 11.7.1997 v Žiline; otec kardinál Ján Ch. Korec vtedy vyzval modlitbové skupiny k veľkej úlohe: „Premodľujte Slovensko!“
Toto je výzva, ktorú by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Pavol Karol, Dargovských hrdinov 5, 066 01 Humenné
Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.